

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 7

Mierzeszyn, opłatek 2010 r.

ISSN 2082-0089

Rok 1

Drodzy Parafianie !

Przeżywamy okres Adwentu, który jest naszym przygotowaniem do radosnych świąt Narodzenia Pańskiego. W tych dniach w naszej Parafii oraz w całej Polsce roznoszony jest do naszych domów opłatek wigilijny. Posługę tę będą pełnić tradycyjnie panowie Marian Pieczykolan oraz Jan Rojkiewicz, którym już w tej chwili dziękuję za podjęty trud.

Ten biały chleb ma jakże głęboką wymowę. Nawiązuje w swym symbolu do Chleba eucharystycznego, jest odzwierciedleniem starożytnej praktyki dzielenia się chlebem wśród pierwszych chrześcijan. Już niebawem zasiądziemy w naszych domach do Wieczerzy Wigilijnej. Jej ciepło ogarnie nas wszystkich. A wśród nas będzie Chrystus. Ta wieczerza musi zawsze posiadać klimat religijnej agapy.

Po raz pierwszy w życiu, święta Bożego Narodzenia będę przeżywać we wspólnocie Parafii w Mierzeszynie. Już dziś dziękuję za serdeczne przyjęcie mnie jako nowego duszpasterza. Przyszedłem do Was bezpośrednio po długoletniej i owocnej posłudze księdza kanonika Gerarda Borysa. Z każdym dniem poznaję historię, dzieje i dzień powszedni swojej nowej parafii. Pragnę podkreślić, że wielkim zaszczytem dla mnie jest pełnić posługę duszpasterską po Kapłanie, wiernym świadku Jezusa Chrystusa, księdzu Janie Pawle Aeltermannie. Staramy się, aby doszło do rozpoczęcia Jego procesu beatyfikacyjnego. Do tego jeszcze daleka droga, zbieranie dokumentów, spotkania ze świadkami... Już dziś proszę drogich Parafian o pomoc w tej sprawie.

Ogromnie się cieszę, że tak wielu Parafian aktywnie uczestniczy w różnego rodzaju dziełach duszpasterskich i wspólnotach. Należy tu wymienić: Radę Parafialną, oddaną Liturgiczną Służbę Ołtarza (ministrantów i lektorów), nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej, Panów zbierających kolektę, zespół dobroci, czyli Caritas, Grupę Modlitwy Ojca Pio, wspólnotę Żywego Różańca, krag Domowego Kościoła, wspaniałą młodzież i dzieci skupione wokół panów Włodzimierza Michalskiego oraz Mirosława Szymikowskiego w Scholi Dzieci Bożych św.

Bartłomieja, Ochotniczą Straż Pożarną. Dziękuję władzom gminy i sołectw za okazywaną pomoc. Cieszę się bardzo, że dzięki panu Marcinowi Morozowi funkcjonuje strona internetowa Parafii, natomiast pani Annie Masełbas dziękuję za prowadzenie poradnictwa rodzinnego. Wyrażam wdzięczność tym wszystkim, którzy angażują się w wydawanie gazety parafialnej. Szczególnie dziękuję tym Parafianom, którzy śpiesząc z różnorodną pomocą usprawniają funkcjonowanie Parafii i życie na plebanii.

Przed nami także kolejne zadania. Tu należy wymienić m.in. kwestię docieplenia kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa, uporządkowanie i zagospodarowanie byłej obory na cele duszpasterskie, zagospodarowanie terenu przy plebanii na skwer parafialny. Również na te cele przeznaczone są ofiary składane z okazji przyniesionego do naszych domów wigilijnego opłatka.

Raz jeszcze dziękuję za każdy dobry gest, który sprawia, że stajemy się dla siebie nawzajem bliżsi i bardziej solidarni. Będąc bowiem częścią Kościoła Powszechnego wspólnie uczestniczymy w zbawczej historii, której ostatecznym celem jest życie wieczne.

Niech ten poświęcony wigilijny opłatek, który jest tym samym chlebem składanym na Ołtarzu, stanie się znakiem prawdziwego pokoju. Niech Światło Betlejemskiej Nocy usunie wszelki lęk. Niech Jezus Chrystus rozraduje nasze serca!

Wasz duszpasterz **ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI**

Mierzeszyn, 28 listopada 2010 roku.

OPLATEK WIGILIJNY

W okresie Adwentu do naszych domów zapukają panowie z Parafii z poświęconym wcześniej opłatkiem wigilijnym. Wszyscy dobrze wiemy, że nieodłącznym elementem Wieczerzy Wigilijnej jest wzajemne łamanie się opłatkiem. Jest to zwyczaj jedyny w swoim rodzaju, nawiązujący do chleba eucharystycznego, pod którego postacią przebywa Chrystus wśród nas na ziemi, by być pokarmem dla wierzących w ich ziemskiej drodze do zbawienia, do nieba.

Już w erze wczesnochrześcijańskiej liturgia mszalna określana była jako „Fratio panis” – „łamanie chleba”. Tradycja łamania się opłatkiem jest dalekim echem form kultu i życia wspólnotowego pierwszych chrześcijan, o których św. Łukasz napisał w Dziejach Apostolskich, że „trwali oni w nauce apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie” (2, 42-46).

Blizszy tej tradycji jest wczesnośredniowieczny zwyczaj polegający na obdarowywaniu zgromadzonych w kościele chlebem nieofiarnym, zwanym eulogią. Był to chleb błogosławiony w Kościele Wschodnim w czasie Mszy świętej, stanowiący namiastkę Komunii świętej, był również spożywany na ucztach braterskich – agapach. Na Zachodzie święcono ten chleb także poza Mszą świętą i podobnie jak na Wschodzie symbolizował on zjednoczenie z Bogiem.

Eulogia wprowadzona została w IV wieku, gdy liczba wiernych gwałtownie rosła, a jednocześnie zaczęła zanikać praktyka przyjmowania Eucharystii przez wszystkich uczestników Mszy świętej. W VI wieku zwyczaj rozdawania chleba błogosławionego został przeniesiony z Konstantynopola do Galii, Italii, Niemiec, ulegając stopniowo różnym zmianom. Eulogie posyłali sobie nawzajem biskupi jako znak jedności, a także kapłani swym wiernym, często z listami zawierającymi życzenia.

Nazwa „opłatek” pochodzi od łacińskiego słowa „oblatum” (dar ofiarny) i oznacza rodzaj praśnego chleba pieczonego w formie bardzo cienkich płatków. Używano do jego pieczenia rzadkiego ciasta pszennego niekwaszonego i niesolonego. Ciasto takie wylewano na rozgrzane w ogniu płaskie kamienie lub metalowe płyty, które po upieczeniu obcinano na kształt koła. Koło bowiem z dawna symbolizowało wszelką doskonałość. W późniejszych wiekach udoskonalano wypiek opłatków, a ten najcieńszy i najdelikatniejszy zwany od łacińskiego słowa „nebula” – „mgiełka”, był przeznaczony do liturgii Mszy świętej.

Pierwsi zaczęli wypiekać takie opłatki zakonnicy ze starego benedyktyńskiego opactwa w Cluny w Burgundii. Stamtąd zwyczaj ten przejęli zakonnicy innych zgromadzeń. W jego produkcji posługiwano się pszeną mąką, mieloną w specjalnych młynach, z której nie wolno było piec zwykłego chleba. Ciasto wylewano na rozgrzane żelazne szczypce z kolistym wgłębieniem, na którym wyryty był krzyż, litery IHS, insygnia Męki

Pańskiej. Od XII wieku zaczęto w kołach opłatkowych umieszczać baranka, nazywając taki opłatek „agnuskiem”.

W Polsce początkowo, tak jak i w innych krajach katolickich, wypiekiem opłatków zajmowali się zakonnicy w klasztorach, im tylko była wiadoma receptura wypieku. Gdzieś od połowy XV wieku wypiekiem zainteresowali się ludzie świeccy i od tego czasu zaczęto używać opłatków do celów pozaliturgicznych. Jest to przypadek odosobniony i niespotykany nigdzie poza polską kulturą.

Wiek XVI przyniósł modernizację wypieku opłatków, która polegała na zastosowaniu jako formy piekarniczej, a zarazem swoistego piekarnika, żelaznych szczypiec o kształcie prostokątnym, zaopatrzonych w tabliczki z różnymi motywami bożonarodzeniowymi i ornamentami.

Dawniej formy do wypieku opłatków miała prawie każda większa parafia, mieli je zakonnicy po klasztorach, którzy z opłatkami wysyłali swych braci – kwestarzy zbierających po wsiach dary na utrzymanie klasztoru.

Opłatek stał się symbolem jedności Polaków, pragnieniem zjednoczenia z bliskimi choćby na odległość, oblewany nieraz łzami tęsknoty i żalu, stanowił dla duszy polskiej przedmiot jedyny i niepowtarzalny. Zabierali go ze sobą polityczni uchodźcy po narodowych powstaniach, zesłani na daleki syberyjski step, żołnierze walczący na frontach całego świata, którzy w każdy wigilijny wieczór w sposób szczególny wracali myślą do kraju, do swych rodzin, do osób bliskich.

Wielka jest rola opłatka w życiu Polaków. Przelamanie się nim było zawsze wielkim przeżyciem i takim powinno być i dziś. Niech to nie będzie tylko mechaniczny gest, ale autentyczna miłość do tych, z którymi nas coś łączy i do tych, którzy są od nas daleko, z którymi może mamy jakieś zatargi, nieporozumienia, do których się może latami nie odzywamy itp. Często trzeba się przelamać w sobie, żeby wyciągnąć rękę z opłatkiem, by w jego bieli zniknęło wszystko zło, by serca nasze zapłonęły żarem autentycznej miłości, bo przecież miłość przyniósł nam przez swe Narodzenie Syn Boży – Odkupiciel Świata.

J.U.

OBRZĘD WIECZERZY WIGILIJNEJ W RODZINIE

Wieczera wigilijna ma charakter wybitnie religijny. Przeżywana w rodzinach w duchu jedności, wspólnoty i miłości głęboko zapada w dusze dzieci i przybliża im klimat nocy betlejemskiej. Słowa modlitw odmawiamy powoli, z pobożnością, pamiętając o tym, że razem z nami zasiada do stołu sam Chrystus. Powinien je poprowadzić ojciec rodziny lub ze słusznych względów ktoś inny.

- *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.*
- *Amen.*
- *Słowa Ewangelii według świętego Łukasza:*

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorsządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby dać się zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoim stadem. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwala Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. - Lecz anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu; dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie».

- *Oto słowo Pańskie.*
- *Chwała Tobie, Chryste.*

Po odczytaniu Ewangelii następuje łamanie się opłatkiem i przekazanie sobie znaku pokoju. Następnie, przed rozpoczęciem posiłku, ogarniamy modlitwą cały świat:

- „*W noc wigilijną otwiera się ogromna księga pielgrzymstwa narodu, który dziś wędruje duchem ze wszystkich zakątków świata do własnego domu rodzinnego*” i do Betlejem. *Wiarą zespoleni wołajmy do Chrystusa złożonego na sianie: Obdarz nas miłością i*

pokojem.

- *Obdarz nas miłością i pokojem.*
- *Chryste, który przyszedłeś na ziemię, „aby wszyscy byli jedno”, zgromadź całą ludzkość w jedną rodzinę kochających się Twoich dzieci.*

- *Obdarz nas miłością i pokojem.*
- *Panie Jezu, który powołałeś na swojego Namiestnika papieża Benedykta XVI, niech w zdrowiu, Twojej łasce i powszechnej miłości służy całemu światu, podbijając serca ludzi dla Ciebie.*

- *Obdarz nas miłością i pokojem.*
- *Zbawicielu świata, który ubogi i pokorny narodziłeś się w stajni betlejemskiej, wspomnij na ubogich i pociesz smutnych.*

- *Obdarz nas miłością i pokojem.*
- *Chryste, który miałeś wielu przyjaciół na ziemi, otaczaj opieką tych, którzy ślą nam życzenia świąteczne, którzy o nas pamiętają, wszystkich naszych przyjaciół.*

- *Obdarz nas miłością i pokojem.*
- *Synu Boży, który zstąpiłeś na ziemię, aby wszystkich zaprowadzić do nieba, przyjmij dzisiaj naszych zmarłych... do Twej światłości.*

- *Obdarz nas miłością i pokojem.*
Ojcze nasz...
- *Chryste, nasz Zbawicielu, który zająłeś ostatnie miejsce na tej ziemi i dałeś nam wzór życia w miłości, prosimy: zamieszkaż w naszej rodzinie i jednocz nas w Twej miłości. A teraz błogosław te dary, które z wdzięcznością będziemy spożywali. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.*

- *Amen.*

W czasie wieczerzy wigilijnej śpiewamy kolędy, słuchamy płyt i nagrań o tematyce Bożego Narodzenia. Dziadkowie i rodzice opowiadają dzieciom o przeżyciach ze swego dzieciństwa i przekazują im dawne polskie zwyczaje bożonarodzeniowe. Niech ten wieczór będzie ciepły, miły i pełen radości. Starajcie się, aby „Chrystus przez wiarę zamieszkał w Waszych sercach” i aby Rodzina Wasza była bardziej Kościołem. Po wieczerzy odmawiamy modlitwę:

- *Dziękujemy Ci, Boże, nasz dobry Ojcze, za Syna Twego Jezusa Chrystusa, złożonego na sianie, dziękujemy za miłość wszystkich ludzi, za ten błogosławiony wieczór i dary, które spożywaliliśmy. Tobie chwała na wieki.*

- *Tobie chwała na wieki.*
- *Amen.*

d.A.

WIZYTA DUSZPASTERSKA KOŁĘDA W NASZEJ PARAFII

Grudzień 2010

27. *poniedziałek*: Kozia Góra, Szklana Góra – od godz. 9.30
 28. *wtorek*: Mierzszyn wybudowanie (od strony Błotni i Zaskoczyna) – od godz. 9.30
 29. *środa*: Mierzszyn wybudowanie (od strony Miłowa) – od godz. 9.30
 30. *czwartek*: Olszanka wybudowanie i Olszanka – od godz. 9.30
 31. *piątek*: Mierzszyn wybudowanie (od strony Domachowa) – od godz. 9.30

Styczeń 2011

3. *poniedziałek*: Miłowo wybudowanie i Miłowo – od godz. 9.30
 4. *wtorek*: Błotnia wybudowanie – od godz. 9.30
 5. *środa*: Błotnia – od godz. 9.30
 7. *piątek*: Warcz przy szosie – od godz. 9.30
 8. *sobota*: Warcz wioska – od godz. 9.30
 10. *poniedziałek*: Zaskoczyn – od godz. 9.30
 11. *wtorek*: Domachowo od rodziny Templar do rodziny Żurek (stare domy) – od godz. 9.30
 12. *środa*: Domachowo leśne bloki – od godz. 9.30
 13. *czwartek*: Domachowo stare bloki 14, 15, 16 – od godz. 9.30
 14. *piątek*: Mierzszyn od rodziny Gajewskich do rodziny Lewandowskich – od godz. 14.00
 15. *sobota*: Mierzszyn od rodziny Grabińskich do rodziny Lorenc – od godz. 9.30
 17. *poniedziałek*: Mierzszyn od rodziny Kolbusz, osiedle mleczarskie do rodziny Dąbkowskich od godz. 14.00
 18. *wtorek*: Mierzszyn od rodziny Mazur do rodziny J.A. Antoniewiczów – od godz. 14.00
 19. *środa*: Mierzszyn od rodziny Sanderskich do rodziny Kuchnowskich – od godz. 14.00
 20. *czwartek*: Mierzszyn od rodziny Radomskich do rodziny Czerwińskich – od godz. 14.00

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII:

www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO

Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzszynie
 PL3483350003030324372000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
 Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzszynie.
 Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
 Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. fax: (0048) 58 682 81 78,
 e-mail: mierzszyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.